

59

Věta: Implicitní numerická metoda může (ale nemusí) být A stabilní, Explicitní numerická metoda není nikdy A stabilní!

Absolutní stabilita pro lineární
víceúhlovou metodu

Uvažujeme (LVM)

$$u^{n+1} = \sum_{j=0}^p a_j u^{n-j} + h \sum_{j=-1}^p b_j f^{n-j},$$

kde $f^{n-j} = \lambda u^{n-j}$

a uvažujeme řešení $u^n = \xi^n$ maxima f^n .

$$\xi^{n+1} = \sum_{j=0}^p a_j \xi^{n-j} + \underbrace{\lambda h}_{=z} \sum_{j=-1}^p b_j \xi^{n-j}$$

$$\underbrace{\xi^{p+1} - \sum_{j=0}^p a_j \xi^{p-j}}_{\rho(\xi)} - z \underbrace{\sum_{j=-1}^p b_j \xi^{p-j}}_{\sigma(\xi)} = 0$$

(60)

$$\underline{\pi(\xi, z) = p(\xi) - z \sigma(\xi) = 0}$$

→ Kořeny rovnice $\pi(\xi, z) = 0$ tvoří bázi řešení.

Oblast absolutní stability (LVM) je množina všech $z \in \mathbb{C}$, pro které platí, že kořeny ξ_j rovnice $\pi(\xi, z) = 0$ splňují podmínky:

1) $|\xi_j| \leq 1$

2) je-li $|\xi_j| = 1$, pak je ξ_j jednoduchý kořen rovnice $\pi(\xi, z) = 0$.

Věta (Dahlquist)

1) Explicitní (LVM) ne může být A stabilní.

2) A stabilní (LVM) má rád nejvýše 2.

(61)

Poznámka

Pro určení oblasti absolutní stability (LVM) není možné postupně dosazovat všechna $z \in \mathbb{C}$ do $\Pi(\xi, z) = 0$ a počítat kořeny ξ . Namísto toho hledáme všechna $z \in \mathbb{C}$, která leží na hranici Ω_a (tzv. Boundary locus method, viz LeVeque).

Na hranici Ω_a platí pro alespoň jeden kořen ξ_j vlastnost $|\xi_j| = 1$ tj.

$$\xi_j = e^{i\theta}, \quad \theta \in \langle 0; 2\pi \rangle \quad \text{kořen}$$

$\xi_j = e^{i\theta}$ dosadíme do rovnice

$$\Pi(\xi, z) = 0, \quad \text{tj.}$$

$$p(e^{i\theta}) - z \sigma(e^{i\theta}) = 0$$

$$z = \frac{p(e^{i\theta})}{\sigma(e^{i\theta})}, \quad \theta \in \langle 0; 2\pi \rangle$$

rovnice hranice Ω_a

(62)

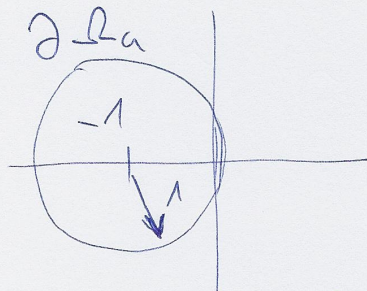
Pr: "Boundary locus method" pu
Eulerovu metodu

$$u^{n+1} = u^n + h f_n$$

$$u^{n+1} - u^n = h f_n$$

$$\Rightarrow \rho(\xi) = \xi - 1 \quad \text{a} \quad \sigma(\xi) = 1$$

$$\Rightarrow \underline{z} = \frac{\rho(e^{i\theta})}{\sigma(e^{i\theta})} = \underline{e^{i\theta} - 1}$$

hranice $\partial \Omega_a$ dělí komplexní rovinu
na 2 části (vnitřní a vně kruhu).

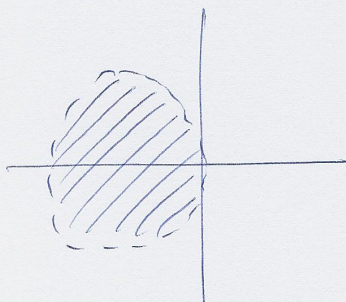
Pro určení, která část komplexní roviny je
 Ω_a stačí dosadit vhodný bod
např. z vnitřku kruhu (např. $z = -1$)

$$\mathbb{I}(\xi, z) = \rho(\xi) - z \sigma(\xi) = 0$$

$$\mathbb{I}(\xi, -1) = \rho(\xi) + \sigma(\xi) = \xi - 1 + 1 = 0 \Rightarrow \xi = 0$$

(63)

\Rightarrow Sta je unitrehi krmu η

Pozn: Příklady dalších oblastí viz LeVeque.

Pozn: Posouzení absolutní stability pro nelineární rovnici $u'(t) = f(t, u)$.

Uvažujme $u(t) = u_0 + v(t)$, t_j
po dosazení

$$(u_0 + v(t))' = f(t, u_0 + v(t))$$

$$v'(t) = f(t, u_0 + v(t))$$

linearizace:
$$v'(t) = \underbrace{f(t, u_0)}_{\alpha} + \underbrace{\frac{\partial f}{\partial u}(t, u_0)}_{\lambda} v(t)$$

rovnice $v'(t) = \lambda v(t) + \alpha$, λ, α jsou konst.
má analytické řešení $v(t) = C \cdot e^{\lambda t} - \frac{\alpha}{\lambda}$

(64)

Je pro absolutní stabilitu je důležitá hodnota $\lambda \approx \frac{\partial f}{\partial u}(t, u_0)$.

Absolutní stabilita pro soustavu ODR

Uvažujeme soustavu n ^{lineárních} obyčejných diferenciálních rovnic 1. řádu ve tvaru

$$U' = A \cdot U$$

kde A je reálná matice typu $n \times n$

a $U = \begin{bmatrix} u_1(t) \\ u_2(t) \\ \vdots \\ u_n(t) \end{bmatrix}$ je vektor nezáporných.

Předpokládejme, že matici A lze zapsat jako

$$A = R \Lambda L, \text{ kde}$$

$R = \begin{bmatrix} | & | & & | \\ r_1 & r_2 & \dots & r_n \\ | & | & & | \end{bmatrix}$ je matice pravostřanných vlastních vektorů matice A

(65)

$$\Lambda = \begin{bmatrix} \lambda_1 & 0 & 0 \\ 0 & \lambda_2 & 0 \\ 0 & & \ddots \\ & & & \lambda_n \end{bmatrix}$$

je diagonální matice
vlastních čísel matice A

$$L = \begin{bmatrix} \text{---} & l_1 & \text{---} \\ \text{---} & l_2 & \text{---} \\ & \vdots & \\ \text{---} & l_n & \text{---} \end{bmatrix}$$

je matice levostranných
vlastních vektorů matice A

kde

$$A r_i = \lambda_i r_i \quad i = 1, \dots, n$$
$$l_i A = \lambda_i l_i$$

Lze ukázat že platí

$$AR = R\Lambda$$

a

$$LA = \Lambda L$$

$$\Rightarrow A = R\Lambda R^{-1} = L^{-1}\Lambda L$$

$$\Rightarrow \underline{R^{-1} = L} \quad \text{neboli můžeme psát}$$

$$\underline{A = R\Lambda L}$$

(66)

zpět k soustavě

$$U' = AU$$

$$L \cdot | \quad U' = R \Lambda L U$$

$$L U' = \underbrace{L R}_{=E} \Lambda L U$$

$$(L U)' = \Lambda (L U)$$

Zavedeme substituci $V = L U = \begin{bmatrix} v_1(t) \\ v_2(t) \\ \vdots \\ v_n(t) \end{bmatrix}$

již:
$$\underline{V' = \Lambda V} \quad \text{je vlastní}$$

soustava n nezávislých rovnic

$$\underline{v_i'(t) = \lambda_i v_i(t), \quad i=1, \dots, n}$$

Pro absolutní stabilitu musíme volit krok metody h tak, aby všechna $z_i = \lambda_i h$ pro $\operatorname{Re}(\lambda_i) < 0$ ležela v oblasti absolutní stability použité metody. Zde již vidíme, že má smysl uvažovat λ komplexní (reálná matice

(67)

mité mit komplexní vlnou (dílky).

Pozn: Linearizace u soustavy nelineárních ODR

uvážejme soustavu ve tvaru

$$W'(t) = F(t, W(t)), \quad W(t_0) = W_0$$

$$\text{kde } W(t) = \begin{bmatrix} w_1(t) \\ w_2(t) \\ \vdots \\ w_n(t) \end{bmatrix}, \quad F = \begin{bmatrix} f_1(t, w_1, w_2, \dots, w_n) \\ f_2(\dots) \\ \vdots \\ f_n(\dots) \end{bmatrix}$$

použijeme substituci

$$W(t) = W_0 + U(t)$$

$$\text{tedy } U'(t) = F(t, W_0 + U(t))$$

po linearizaci

$$U'(t) = \underbrace{F(t, W_0)}_{=B} + \underbrace{\frac{\partial F}{\partial W}(t, W_0)}_{=A} \cdot U(t)$$

$$\underline{U'(t) = A U(t) + B}$$

68

Pr. Řešení CÚ

$$\varphi''(t) = -\alpha \sin \varphi(t), \quad \alpha = \frac{g}{L} > 0$$

$$\varphi(0) = 0, \quad \varphi'(0) = 1 \quad (\text{viz kvadrát na str. 1})$$

rovnici 2. řádku převedeme na soustavu 1. řádku

$$U' = F(t, U) \quad \text{kde}$$

$$U = \begin{bmatrix} u_1(t) \\ u_2(t) \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \varphi(t) \\ \varphi'(t) \end{bmatrix} \quad \text{a} \quad F = \begin{bmatrix} u_2(t) \\ -\alpha \sin u_1(t) \end{bmatrix}$$

Pro absolutní stabilitu budeme potřebovat

vlastní čísla matice

$$\frac{\partial F}{\partial U} = \begin{pmatrix} \frac{\partial f_1}{\partial u_1} & \frac{\partial f_1}{\partial u_2} \\ \frac{\partial f_2}{\partial u_1} & \frac{\partial f_2}{\partial u_2} \end{pmatrix} =$$

$$= \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -\alpha \cos u_1 & 0 \end{pmatrix}$$

vl. čísla $\frac{\partial F}{\partial U}$:

$$\begin{vmatrix} -\lambda & 1 \\ -\alpha \cos u_1 & -\lambda \end{vmatrix} = \lambda^2 + \alpha \cos u_1 = 0$$

$$\lambda^2 = -\alpha \cos u_1$$

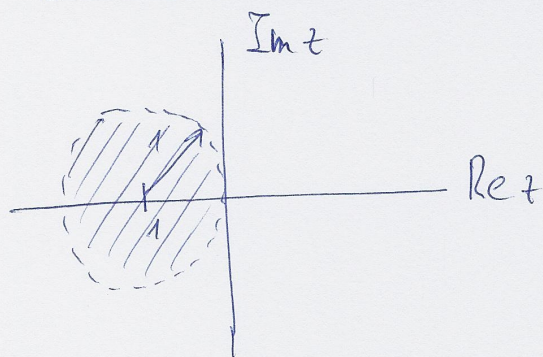
(69)

pro $\cos u_1 \in (0, 1)$ je $\lambda_{1,2} = \pm i\sqrt{2 \cos u_1}$

pro $\cos u_1 \in (-1, 0)$ je $\lambda_{1,2} = \pm \sqrt{-2 \cos u_1}$

Budeme uvažovat explicitní Eulerovu metodu $U^{n+1} = U^n + h F_n$, která

ma' oblast abs. stability

Pouze $\lambda = -\sqrt{-2 \cos u_1}$ splňuje $\operatorname{Re} \lambda < 0$,

Pro podmínku stability budeme uvažovat

"nejhorší" případ, tj. $\cos u_1 = -1 \Rightarrow$

$\Rightarrow \lambda = -\sqrt{2}$ z oblasti abs. stability

Eulerovy metody vidíme, že

$$-2 < \lambda h < 0$$

$$-2 < -\sqrt{2} h < 0 \quad \left| \cdot \left(-\frac{1}{\sqrt{2}}\right) \right.$$

$$\underline{\underline{\frac{2}{\sqrt{2}} > h > 0}}$$

(70)

V souboru "lyvadlo.mus", který je možné spustit v programu Maple je realizován numerický výpočet Eulerových metodou pro

poč. p. $u_1(0) = 1$

$$u_2(0) = 1$$

parametr $L = 100$

počítá se řešení v čase $t = 10$

interval pro $t \in (0, 10)$ se dělí na n dílů \Rightarrow krok je $\frac{10}{n}$.

Jsou příložený výpočty pro

• $n = 48 \rightarrow \text{krok} = 0,208 > \frac{2}{\sqrt{100}} = 0,2$
 $= L$

\rightarrow f: není splněna stabilita

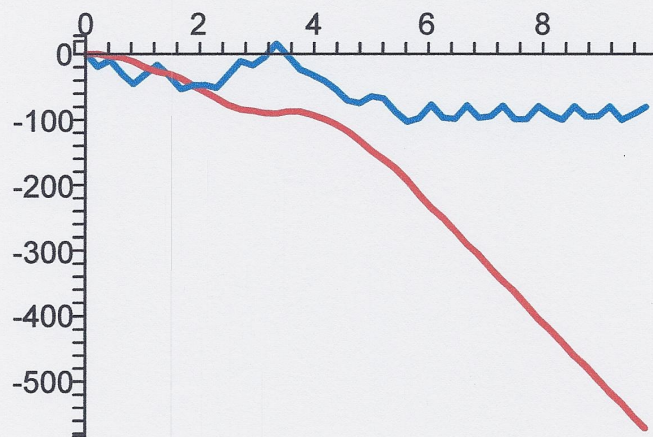
• $n = 60 \rightarrow \text{krok} = 0,166 < 0,2$ již stabilní, ale málo přesnost $\approx \text{konst.} \cdot 0,166$
(f: chyba okolo 20% i více)

• $n = 1000 \rightarrow \text{krok} = 0,01 < 0,2$ stabilní a "přesně" (chyba okolo 1%)

71

Kyvadlo . mcs

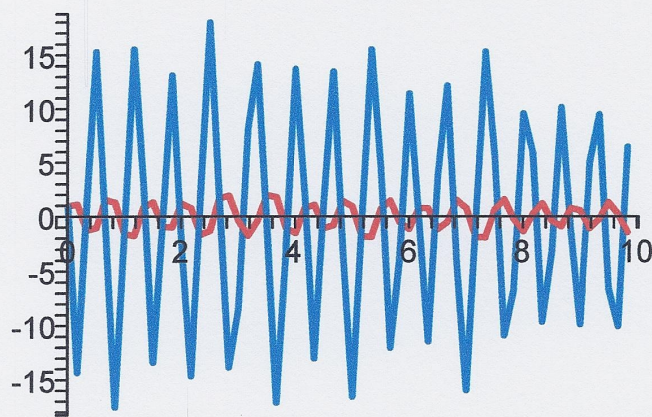
```
> restart:
> n:=48;dt:=10./n;alpha:=100;t:=0;
      n := 48
      dt := 0.2083333333
      alpha := 100
      t := 0
> y1:=1;y2:=1;
      y1 := 1
      y2 := 1
> y1num:=array(1..n):y2num:=array(1..n):
> y1num[1]:=0,y1:y2num[1]:=0,y2):
> for i from 2 to n do
> y1:=y1+dt*(y2):y2:=y2+dt*(-100*sin(y1)):
> t:=t+dt:
> y1num[i]:=t,y1:y2num[i]:=t,y2):
> end do:
> y1num:=convert(y1num,listlist):y2num:=convert(y2num,listlist):
> poloha:=pointplot(y1num,symbol=circle,style=line,symbolsize=12,thickness=2,color=red):
> rychlost:=pointplot(y2num,symbol=circle,style=line,symbolsize=12,thickness=2,color=blue):
> with(plots):
Warning, the name changecoords has been redefined
> display(poloha,rychlost);
```


72

kyvadlo.mws

```
> restart:
> n:=60;dt:=10./n;alpha:=100;t:=0;
      n:=60
      dt:=0.1666666667
      alpha:=100
      t:=0
> y1:=1;y2:=1;
      y1:=1
      y2:=1
> y1num:=array(1..n):y2num:=array(1..n):
> y1num[1]:=0,y1:y2num[1]:=0,y2):
> for i from 2 to n do
> y1:=y1+dt*(y2):y2:=y2+dt*(-100*sin(y1)):
> t:=t+dt:
> y1num[i]:=t,y1:y2num[i]:=t,y2):
> end do:
> y1num:=convert(y1num,listlist):y2num:=convert(y2num,listlist):
> poloha:=pointplot(y1num,symbol=circle,style=line,symbolsize=12,thickness=2,color=red):
> rychlost:=pointplot(y2num,symbol=circle,style=line,symbolsize=12,thickness=2,color=blue):
> with(plots):
Warning, the name changecoords has been redefined
> display(poloha,rychlost);
```

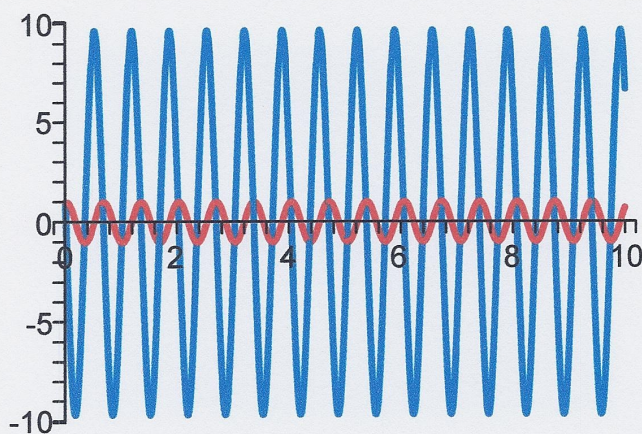

>

73

byradlo.mws

```
> restart:
> n:=1000;dt:=10./n;alpha:=100;t:=0;
      n := 1000
      dt := 0.010000000000
      alpha := 100
      t := 0
> y1:=1;y2:=1;
      y1 := 1
      y2 := 1
> y1num:=array(1..n):y2num:=array(1..n):
> y1num[1] := (0,y1):y2num[1] := (0,y2):
> for i from 2 to n do
> y1:=y1+dt*(y2):y2:=y2+dt*(-100*sin(y1)):
> t:=t+dt:
> y1num[i] := (t,y1):y2num[i] := (t,y2):
> end do:
> y1num:=convert(y1num,listlist):y2num:=convert(y2num,listlist):
> poloha:=pointplot(y1num,symbol=circle,style=line,symbolsize=12,thickness=2,color=red):
> rychlost:=pointplot(y2num,symbol=circle,style=line,symbolsize=12,thickness=2,color=blue):
> with(plots):
Warning, the name changecoords has been redefined
> display(poloha,rychlost);
```


>

74

Poznámky k praktickému použití numerických metod

Určení (časové) kroku metody:

1) požadujeme dodržení určité přesnosti výsledku po $t=T$, tj. $|u^N - u^*(T)| < \varepsilon$, kde $N = \frac{T}{h}$,

h je krok metody. Je-li metoda řádu p ,
pak globální chyba po N -krocích je

$$N \cdot h^{p+1} \cdot \text{konst} = T \cdot \text{konst} h^p < \varepsilon$$

\Rightarrow uvažujeme-li $T h^p < \varepsilon$

$$h^p < \frac{\varepsilon}{T}$$

$$h < \sqrt[p]{\frac{\varepsilon}{T}}$$

2) dodržení podmínek stability

3) volit krok s ohledem na vhodnou

diskretizaci pravé strany tj. funkce f

v rovnici $u' = f$.